

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: OT/249/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211893937
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štíft
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1211893937.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Štíftom v trestnej veci obžalovaného Miroslava Blahu, trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní v Bratislave dňa 11.11.2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný - B. S., nar. X.XX.XXXX v S., trvale bytom S., L. č. XX, vo výkone väzby od 6.10.2011 do 9.1.2012,

sa uznáva za vinného, že

dňa 6.10.2011 v čase okolo 20.50 hod. v Bratislave na Budovateľskej ulici č. 21 v byte na prvom poschodí v kuchyni sa počas hádky vyhrážal usmrtením poškodenej B. V. tak, že vybral z vrečka nohavíc nožík a poškodenej povedal, že ju dopichá, čím svojím konaním obžalovaný vzbudil u poškodenej dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

teda

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou),

čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e:

Podľa § 360 ods. 2, § 56 ods. 1 a 2, § 38 ods. 4 a § 37 písm. m) Trestného zákona na peňažný trest 450 (štyristopäťdesiat) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného B. S., poškodenej B. V., svedkov PhDr. T. S., X. W., Bc. K. M. a B. R. a prečítaním listinných dôkazov uvedených ďalej a oboznámením ostatného spisového materiálu a zistil skutkový stav uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Bratislava II rozhodoval prvýkrát v merite veci na hlavnom pojednávaní rozsudkom dňa 5.11.2013, ktorý bol zrušený na základe odvolania obžalovaného uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.6.2014, sp.zn. 1To 80/2014, pričom odvolací súd nariadil prvostupňovému súdu vypočuť svedkyňu PhDr. T. S., keďže podľa stanoviska nadriadeného súdu táto nebola na hlavnom pojednávaní dňa 20.12.2011 poučená aj podľa § 130 Trestného poriadku a v zápisnici nie je uvedené jej výslovné vyjadrenie, či využíva alebo nie svoje právo odmietnuť vypovedať.

Samosudca prvostupňového súdu, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, viazaný právny názorom odvolacieho súdu vykonal úkony a dôkazy, ktorých vykonanie nariadil odvolací súd a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Rešpektujúc stanovisko nadriadeného súdu v zrušujúcom rozhodnutí, ktorým je viazaný, prvostupňový súd k vytýkanej skutočnosti uvádza nasledovné skutočnosti. Svedkyňa PhDr. T. S. bola na hlavnom pojednávaní dňa 20.12.2011 poučená výslovne podľa § 130 Trestného poriadku, čo vyplýva aj zo zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 78), kde je uvedené, že svedkyňa „je poučená podľa § 127, 129 až 131 Tr.por.“, teda slovné spojenie 129 až 131, zahŕňa aj § 130. Rovnako sudca na hlavnom pojednávaní dňa 20.12.2011 posúdil bez akýchkoľvek pochybností, že svedkyňa svoje právo odmietnuť vypovedať nevyužila, ako to vyplýva z jej vyjadrenia, ktoré bolo doslovne aj zaprotokolované v zápisnici - „chcem vypovedať, hoci obžalovaný je mojím synom“, z čoho jednoznačne vyplýva, že keď sa svedkyňa vyjadrí, že chce vypovedať, hoci obžalovaný je jej synom, tak nevyužíva svoje právo odmietnuť vypovedať z tohto dôvodu, aj keď svedkyňa nepoužila doslovné spojenie zo zákona, ale zmysel jej vyjadrenia bol zrejmý, pričom keby svedkyňa nebola poučená aj podľa § 130 Trestného poriadku, nebol žiadny dôvod, aby na začiatku svojej výpovede svedkyňa uvádzala, že chce vypovedať, hoci obžalovaný je jej synom.

Obžalovaný B. S. na hlavnom pojednávaní k obžalobe uviedol, že je nevinný. Obžalovaný uviedol, že sa s poškodenou B. V. v ten večer hádali, ona išla z chodby do kuchyne aj s malým synom, ktorého mala celý čas na rukách a obžalovaný išiel do kuchyne za ňou. Sedeli v kuchyni, delil ich roh stola a tiež tam bola v kuchyni aj matka obžalovaného. Pýtal sa poškodenú, že či ju to baví stále ho klamať, kričal na ňu, jeho matka vtedy povedala, že poškodená si môže chodiť, kde chce, že ona je dospelá osoba, obžalovaný to namietal, keďže matka nevedela, kam chodíeva a s kým. Predtým mali pekný vzťah, ale to sa zmenilo, keď asi mesiac dozadu začala chodiť za svojimi kamarátkami, čo si obžalovaný neželal a kvôli tomu sa aj hádali. V rámci toho, ako obžalovaný v kuchyni kričal, tak buchol päťou do stola. Poškodená vtedy vstala spoza stola a išla ku kuchynskej linke, kde sa napila vody. Ešte sa jej opýtal, ako sa má A., to bol jej druhý frajer. Obžalovaný už nevládal, chcel si zapáliť cigaretu, tak si šiel vybrať z vrecka nohavíc zapaľovač. Poškodená začala na to vrieskať, že je žiarlivý a že či mu šibe a obžalovaný, ako toto povedala, priskočil k nej, vedľa nej bol na kuchynskej linke pootvorený šuflík a on s ním treskol. Ona na to povedala, že klamala a vyšla z kuchyne von na chodbu a začala kričať, že polícia, polícia, pomoc. Obžalovaný sa s matkou na seba pozerali a matka vytiahla mobil a zavolała políciu. Poškodená vyšla von z bytu a utekala dole po schodoch, kde si sadla na schody. Obžalovaný za ňou utekal von pred byt, tam stretol susedu pani X.. Obžalovaný následne prehovoril poškodenú, aby sa vrátila do bytu, kde sa chcel s ňou sám porozprávať. Poškodená si sadla v kuchyni na to miesto, kde sedela predtým, obžalovaný tak isto, pričom potom jeho matka aj so susedou boli medzi kuchynskými dverami. Matka hovorila, že zvonja policajti a obžalovaný poškodenú iba povedal, že mu stále klame. Keď prišli policajti, tak obžalovaného vyzvali, aby si hneď vybral všetko z vreciek, čo sa aj stalo, veci vybral na kuchynský dres a poškodenú povedali, aby si išla zbaliť veci do izby, čo aj urobila. Ona sa pobalila, zobrala si veci do jednej igelitky a odišla s policajtm. Obžalovaný jej ešte kričal, aby vrátila kľúče od bytu, čo potom aj urobila cez policajtov. Potom sa tí policajti, čo s nimi odišla poškodená, vrátili a kázali mu na chodbe pred bytom opätovne, aby si vybral všetky veci z vreciek a keď tam bol nôž, tak mu povedali, že je zadržaný kvôli prečinu nebezpečného vyhrážania a potom ho zobrali na policajné oddelenie. Poškodenú sa nevyhrážal usmrtením ani nemal počas hádky v ruke nôž a poškodenú nedal facku.

Po zrušení prvostupňového rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 11.11.2014 obžalovaný B. S. zopakoval, že je nevinný a čo sa týka veci, pridrižiava sa doterajším vyjadrením. ohľadom svojej osoby uviedol, že je na čiastočnom invalidnom dôchodku kvôli zraku, príjem z invalidného dôchodku má po zrážkach kvôli exekúcii okolo 218 eur mesačne.

Poškodená B. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že si pamätá, že sa pohádali a obžalovaný bol z tej hádky taký prepnutý, že vytiahol na ňu nôž a ona sa zľakla. Začal sa jej tam vyhrážať, mala malého syna na rukách a tento začal plakať, už si nepamätala, ako sa jej obžalovaný vyhrážal.

Na odstránenie rozporov bola prečítaná zápisnica o výpovedi poškodenej B. V.Č. z prípravného konania zo dňa 7.10.2013 (č.l. 13), podľa ktorej dňa 6.10.2011 v čase okolo 20.50 hod potom, ako sa vrátila do bytu matky obžalovaného, sa začali s obžalovaným hádať, vytiahol obžalovaný na poškodenú nôž a vyhrážal sa jej zabitím, pričom ako sa poškodená vrátila domov aj s malým synom, obžalovaný prišiel za ňou asi po dvoch minútach a začali sa hádať. Obžalovaný sa začal vypytovať, kde bola a s kým, žiarlivostné scény. Povedala mu, že ani nemusela za ním prísť s malým synom, aby nemusel počúvať to isté dookola ako každý deň. Tiež mu povedala, že malého zoberie k mame, keď sa mieni s ňou hádať, načo jej obžalovaný dal facku na ľavé líce. Poškodená chcela ísť preč, pobrala sa smerom ku vchodovým dverám a on sa spýtal, že kam ide, že na to môže zabudnúť, ak chce odísť, že tam zostane a ak bude odteraz chcieť niekam ísť, tak pôjde len s obžalovaným. Obžalovaný jej povedal, že má ísť do izby, čo poškodená odmietla a išla do kuchyne a sadla si za stôl, kam prišiel obžalovaný a povedal, že jej dá iba jednu otázku a že si má dobre rozmyslieť, čo mu odpovie, ak jej záleží na malom. Ona mu na to povedala, že mu na nič odpovedať nebude, že malý jej plače a nič mu nepovie. Na to jej začal vykrikovať, že ho stále klame, že vždy, keď ide niekam s malým, tak ho klame, kde je, popri tom si sadol na stoličku, medzi nimi bolo roh stola. Na to sa jej opýtal, či sa stretáva s niekým druhým, načo mu odpovedala, že nie. On vyskočil - postavil sa a vytiahol z vrecku nôž a pritom jej povedal, že ju dopichá. Bola pritom aj jeho mama a opýtala sa ho, že čo robí. Poškodená medzitým vyšla na chodbu, otvorila vchodové dvere do bytu a chcela odísť preč. Nato obžalovaný vyšiel za ňou a hovoril, aby išla dovnútra, ona mu povedala, že chce len svoje a synove veci a chce ísť preč. Potom prišli policajti. Na otázku ohľadom spôsobu vyhrážania obžalovaným, poškodená uviedla, že obžalovaný jej povedal, že ak prídu policajti, aj tak ich tam nebude mať stále pri sebe a spytoval sa jej, či ich bude mať pri sebe, keď pôjde s malým do škôlky alebo keď bude vonku na ulici, tiež povedal, ako vytiahol z vrecka nôž, že ju dopichá.

Poškodená k prečítanej výpovedi uviedla, že všetko, čo tam uviedla, je pravda, nemá dôvod si to vymýšľať a nejako obžalovanému škodiť. Facku jej dal obžalovaný ešte na začiatku hádky.

Poškodená tiež názorne na hlavnom pojednávaní ukázala, ako jej obžalovaný mohol dať facku, aj keď držala syna na rukách.

Prokurátor, obhajca a obžalovaný výslovne na hlavnom pojednávaní uviedli, že nenavrhujú vykonať konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodenou.

Svedkyňa PhDr. T. S. na hlavnom pojednávaní dňa 11.11.2014 uviedla, že zložila prísahu, bola riadne poučená vrátane poučenia o tom, že právo odoprieť vypovedať ako svedok má aj príbuzný obžalovaného v priamom rade a že svedok je oprávnený odoprieť vypovedať, ak by výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe a svojmu príbuznému v priamom rade. Je matkou obžalovaného B. S. a chce vypovedať, nevyužíva právo odoprieť vypovedať. Pamätá si, že poškodená B. V. opakovane prichádzala v neskorších večerných hodinách aj spolu so svojím synom, ktorý vtedy nemal ani 3 roky. Dialo sa to vtedy asi po dobu 5 až 6 dní. Bolo na nej badať, že pravdepodobne užíva drogy. Svedkyňa v tom období vykonávala prácu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately na UPSVR Bratislava a nemohla tento skutkový stav opomenúť a už aj na základe toho, že s matkou poškodenej a jej sestrou mala osobný rozhovor, pri ktorom sa dozvedela skutočnosti, ktoré ju upozornili na to, že starostlivosti o dieťa musí venovať väčšiu pozornosť zo strany matky k dieťaťu a keďže mala za to, že matka dieťaťa vôbec nezvláda túto starostlivosť, využila tú situáciu, že syn sa s poškodenou pohádali a svedkyňa zavolała políciu. Tieto hádky od augusta 2011 boli pomaly na dennom poriadku, lebo poškodená chodila do bytu, kde sa mali užívať drogy ako to vyznamenala svedkyňa z tých hádok. Keď došlo k tej hádke v kuchyni, ktorá je predmetom tohto konania, tak obžalovaný stál pri kuchynskej linke, kde boli zásuvky s kuchynskými pomôckami ako príbor, varechy a pod. a kuchynské nože boli na linke na stojane, u nich bývajú tam a obžalovaný na poškodenú naliehal, kde bola a prečo bola v tom byte, že on o tom vie, poškodená nepríčetne kričala, bola v tom čase v stave nepríčetnosti. Obžalovaný tiež kričal, nevedel ju prekričať, pamätá si, že otvoril zásuvku, kde sú uložené iba príbory, strčil tam nos, lebo zle vidí a niečo tam hľadal a potom ju prudko buchol naspäť a vykročil proti poškodenej, aby bola ticho, nevie už, čo presne povedal. Keďže svedkyňa stála stále medzi ním a poškodenou, tak nemohol k nej prejsť, takže išiel okolo stola. Žiadny nôž v ruke nedržal, to vie určite. Poškodená potom s krikom

utekala na chodbu. Po celý čas mala to dieťa na rukách. Tak strašne vrieskala, že susedy z tretieho poschodia prišli dole a už predtým svedkyňu upozorňovali, že poškodená chodí nadrogovaná, aby si to všimla. Ony mali za to, že poškodená napadla svedkyňu. Keď im vysvetlila, že sa mladí hádajú a medzičasom poškodená ako vybehla von, si sadla na schody aj s tým dieťaťom dolu a tam sedela a čakala. Tam ju videli aj susedy, takže nevedeli, čo sa tam deje. Obžalovaný ju prehováral, aby išla hore a uložila syna a aby išli spať, tak prišla hore, svedkyňa jednu susedu zavolala dnu a na tej chodbe ešte zavolala políciu a susede povedala, že idú spolu dnu a tam počkajú na políciu. Takže všetci štyria spolu s dieťaťom boli v kuchyni a čakali na políciu. Poškodená si sadla na stoličku, ostatní stáli a ona v jednom kuse kričala, správala sa psychoticky, kričala že si nenechá ubližovať, svedkyňa nie je lekár, nedovolí si to tvrdiť. Keď prišli policajti, tak sa svedkyňu pýtali, že kto volal a povedala že ona. Opýtali sa, čo sa deje, povedala, že poškodená prišla neskoro s dieťaťom a že ju treba odvieť domov, že sa to nestalo prvýkrát. Na to išiel jeden policajt dolu do auta, potom sa vrátil hore aj s kolegom a zistil, že obžalovaný je v podmienke a sú to jej pocity, že on prišiel celý natešený, rozjarený, obžalovaného hneď otočil a vybral mu vrecká. Poškodenú si zobral do izby, kde s ňou ostal sám, aj 20 minút to mohlo byť, keď tam chcela vojsť, tak on povedal, že sa tam s ňou rozpráva, pri tom ten jeho kolega sa pýtal, že prečo to dieťa ešte nie je v posteli, tak mal na to asi iný názor. Situácia sa potom vyhrotila tak, že policajti odišli a suseda išla na balkón a pozerala sa dolu. Obžalovaný sa poobliekal a pýtal si dve eurá, že ide na pivo a suseda povedala, aby svedkyňa išla na balkón sa pozrieť, že pod balkónmi pri dvore držia poškodenú a niečo jej rozprávali, suseda hovorila, že to ešte neskončilo. Keď našla tie dve eurá, dala ich obžalovanému a ako otvoril dvere, bola tam suseda, ktorá jej povedala, aby išla von, lebo obžalovaného vyťahli policajti von a že čo tam s ním robia, aby sa išla pozrieť. A videla, že tam bol obžalovaný zohnutý alebo kľačal na zemi, to už si nepamätá, znovu mu prehľadával vrecká, dal mu putá a zobrali ho preč. Potom v noci okolo jednej hodiny jej ten dotýčny policajt volal, aby prišla na políciu na výsluch. Svedkyňa mu povedala, že je unavená, že ide do práce a že príde na druhý deň, čo nechcel akceptovať, opakovane ju volal na výsluch s tým, že príde pre ňu, že ju vypočujú a môže si ho zobrať. Mysleli tým asi syna. Bolo jej divné, že len ona, že nezavolali susedu, ktorá je nestranný svedok. Prišli pre ňu autom v noci a keď nasadla do auta, tak tam bola aj poškodená, sedeli vedľa seba v aute, spolu sa nerozprávali, len sa jej poškodená opýtala, či telefonovali jej mame. Povedala, že nie a ona povedala, že dobre. Vtedy pochopila, že policajti ju neodviezli domov s dieťaťom. Na políciu vypovedala svedkyňa v prítomnosti poškodenej. Keď mala poškodená vypovedať, tak poškodená vstala, išla k policajtku, niečo jej povedala a svedkyňu vykázali z miestnosti počas celého jej výsluchu.

Na otázky svedkyňa S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný sa poškodenej nevyhrážal, svedkyňa to nepočula, oni sa hádali, on po nej vyskočil, bolo to slovne a urobil krok smerom k nej. Poškodená počas hádky hovorila niečo v tom význame, že si nenechá od neho ubližovať. S určitosťou môže povedať, že medzi obžalovaným a poškodenou počas tohto konfliktu nedošlo k fyzickému kontaktu, obžalovaný poškodenú jedine chytil okolo ramien keď chcel, aby sa vrátila do bytu a aby si išli ľahnúť. Obžalovaný nevyťahol z vrecka nohavíc počas hádky s poškodenou nejaký predmet, nemal ani čas, že by si siahol do vrecka. Keď bol najviac najedovaný, tak treskol s tou zásuvkou s príbormi.

K rozporu so svojou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 7.10.2011 (č.l. 15), kedy svedkyňa S., na rozdiel od hlavného pojednávania, uviedla, že volala políciu, nakoľko sa bála, aby sa niečo vážne nestalo, svedkyňa uviedla na hlavnom pojednávaní, že políciu volala kvôli tomu dieťaťu, aby nedošlo k ohrozeniu života a zdravia, konala tak v zmysle zákona o sociálnoprávnej ochrane detí a kurately.

Svedkyňa X. W. na hlavnom pojednávaní uviedla, že zo svojho bytu počula veľký krik, býva na treťom poschodí a suseda S. býva na druhom poschodí. Svedkyňa vyšla na schodište a počula, ako poškodená strašne kričí, myslela si, že kričí na pani S. a zišla dole, bála sa, aby jej neublížila. Keď zišla dole, videla poškodenú ako sedí na schodoch aj s malým v rukách. Bola tam prítomná aj pani S., ktorá jej hovorila, aby nerobila krik a obžalovaný. Potom ju obžalovaný presviedčal, aby išla hore do bytu a nech nerobí krik. Ona najskôr nechcela, ale potom išla. Potom pani S. povedala, že už zavolala policajtov a potom došli policajti. Pokiaľ prišli policajti, poškodená s obžalovaným išli do kuchyne, poškodená stále kričala, svedkyňa bola v kuchyni spolu s pani S. a s nimi dvoma. V tej kuchyni sa vtedy nič neudialo okrem kriku, poškodená kričala stále, že chce ísť preč, ale ona mohla a nešla. Svedkyňa nevidela, že by obžalovaný dal facku poškodenej alebo že by držal v ruke nôž a tiež sa jej nevyhrážal.

Svedok Bc. K. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že boli v ten deň vo večerných hodinách vyslaní na Budovateľskú ulicu, kde mala byť nejaká bitka za domom. Po príchode na miesto prepátrali okolie,

pričom z okna obytného domu začuli ženský krik. Ako vošli do budovy a išli po poschodiach, tak z jedného bytu počuli krik, kde aj následne zaklopali. Otvorila pani S., pýtali sa, čo sa v byte deje, vpustila ich do bytu s tým, že v kuchyni sedel obžalovaný a poškodená, bolo tam aj malé dieťa. Potom poškodená požiadala, že sa chce pobaliť a odísť z bytu, taktiež obžalovaného vyzvali, aby vyťahol veci, ktoré mal pri sebe, pričom z vrecka vyťahol zatvárací nožik, ktorý bol zatvorený. Potom všetkých prítomných požiadali o doklady totožnosti a vyťažovali poškodenú, ktorá uviedla, že ju obžalovaný napadol, išlo o žiarlivostnú scénu, kvôli tomu sa mali pohádať. Následne s poškodenou išli z bytu von, pričom bola stále vyťažovaná a uviedla, že v byte nechcela nič bližšie uvádzať, lebo bola vystresovaná a bála sa, pričom poškodená uviedla, že sa jej obžalovaný vyhrážal a že mal z vrecka nohavíc vyťahnúť pritom nôž a že chce podať trestné oznámenie vo veci nebezpečného vyhrážania. Poškodená hovorila, že obžalovaný mal na ňu vyťahnúť nôž a vtedy sa mala medzi nich postaviť matka obžalovaného. Z toho dôvodu sa vrátili na chodbu pred byt, kde zaklopali, vyzvali obžalovaného, aby vyšiel von a následne bola na chodbe pred bytom vykonaná svedkom bezpečnostná prehliadka obžalovaného a potom bol predvedený na oddelenie. Taktiež bola vyťažovaná matka obžalovaného, ktorá uviedla, že počas konfliktu sa musela postaviť medzi syna a poškodenú, aby sa konflikt viac nevyostřil, ona o nožíku nehovorila.

Svedok B. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že tam boli vyslaní s kolegom M., že tam mala byť nejaká bitka niekde pri vchode. Keď prepátrali okolie, zistili, že žiadna bitka tam nie je, pričom na dvore počuli z 1. alebo 2. poschodia nejaké výkriky z bytu, presunuli sa k vchodovým dverám, ktoré otvoril nejaký obyvateľ domu, potom sa k nim pripojila druhá hliadka, ktorá išla s nimi k dverám bytu, kde zaklopali, otvorila im pani, ktorej sa opýtali, že čo sa deje, keďže počuli výkriky jednak z vonka a jednak pred dverami. Táto uviedla, že jej syn sa mal pohádať s priateľkou. Potom ich pustila do bytu, kde sa presunuli do kuchyne, kde sa nachádzali tri osoby vrátane obžalovaného, jedna z nich bola maloletá, vyzvali ich, aby predložili doklad totožnosti, čo aj urobili. Potom sa ich spýtali, že čo sa tam stalo. Obidvaja uviedli, že sa medzi sebou pohádali s tým, že priateľka uviedla, že si chce zbaliť veci a že chce odísť preč z bytu. Kolega M. odišiel s tou ženou do inej časti bytu, svedok zostal s obžalovaným v kuchyni a vyťažoval ho, že čo sa tam stalo. On uviedol, že mali nezhody a že tam vyletela nejaká facka (následne v odpovedi na otázku svedok uviedol, že sa ohľadom tej facky môže myliť). Potom došiel kolega, že pani odchádza z bytu aj s dieťaťom, potom odišli s tou ženou z bytu aj s ostatnými kolegami. Keď vyšli von z bytu, ako schádzali dole alebo už vonku, tak tá žena uvádzala, že sa jej obžalovaný vyhrážal s nožom, niečo v tom význame, že ju dopichá, doreže, zabije. Ona povedala, že v byte to nechcela uvádzať. Na to svedok zostal s poškodenou vonku ešte s jedným kolegom z druhej hliadky a kolega M. sa vrátil s druhým kolegom z druhej hliadky do bytu, ktorí potom prišli s obžalovaným a eskortovali ho na obvodné oddelenie.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd poukazuje na tieto:

- zápisnica o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby (č.l. 4) - obžalovanému bola obmedzená osobná sloboda dňa 6.10.2011 o 21.20 hod. v Bratislave na Budovateľskej ul. 21 pre podozrenie zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania,
- úradné záznamy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 27.7.2011 a 26.7.2011 (č.l. 27-28 a 201) - opisujú udalosti ohľadom poškodenej a jej starostlivosti o dieťa ešte spreď žalovaného skutku, naposledy z mesiaca júl 2011,
- lustrácia v registri priestupkov (č.l. 199) - obžalovaný nemá žiadny záznam za posledných 5 rokov,
- odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 195) a rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3T/71/2009 (č.l. 97 - 98) - obžalovaný má v registri trestov jeden záznam, a to odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 3.9.2009, sp.zn. 3T/71/2009, právoplatným dňa 3.9.2009, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. a), c), d) Trestného zákona s uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody na tri roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (schválenie dohody o uznaní viny a prijatí trestu) s podmiennečným prepustením dňa 16.12.2010 so skúšobnou dobou tri roky a s osvedčením sa dňa 24.6.2014.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 5.11.2013 odmietol vykonať dôkazy navrhnuté prokurátorom (vypočúť svedkyne B. X. a B. Š. za tým účelom, že by mohli doplniť agresívne chovanie obžalovaného voči poškodenej aj v minulosti a že nešlo o ojedinelý incident), obžalovaným a obhajcom (vypočúť pracovníčku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava RNDr. X. O. k otázke starostlivosti poškodenej B. V.É. o maloletého syna v inkriminovanom období, resp. aby si súd vyžiadal správu z pracoviska uvedeného úradu Bratislava V, ktorý preveroval pomery v rodine maloletého v období

roku 2011 na základe poručenského konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V, ďalej vypočúť vyšetrovateľa Ing. I. ohľadom toho, čo vypovedala poškodená na svojho brata v rámci toho, keď poškodená obvinila brata, že chce uniesť jej syna a tiež poškodenú dať vyšetriť zml. z odboru psychiatrie), keďže sa týkali okolností nepodstatných pre rozhodnutie resp. okolností, ktoré možno zistiť už vykonanými dôkazmi, keďže

- prokurátorom navrhnuté svedkyne neboli prítomné pri udalosti, ktorá je predmetom obžaloby,
- zisťovanie miery starostlivosti poškodenej o maloletého syna nie je predmetom tohto konania a keby súd aj zistil nejaké pochybnosti ohľadom uvedeného, nemá to žiadny vplyv na predmet konania a na dokazovanie ohľadom zistenia, či sa obžalovaný vyhrážal poškodenej,
- zisťovanie, čo poškodená mala uviesť v inej trestnej veci nemá žiadny vplyv na dokazovanie ohľadom zistenia, či sa obžalovaný vyhrážal poškodenej,
- neboli splnené zákonné podmienky ustanovené Trestným poriadkom na vyšetrenie duševného stavu poškodenej.

Z takto vykonaného dokazovania a zhodnotenia dôkazov jednotlivo a vo vzájomnom súhrne mal súd preukázanú vinu obžalovaného B. S. za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, keďže je nepochybné, že obžalovaný úmyselným konaním v mieste, čase a za okolností uvedených vo vymedzení skutku rozsudku sa poškodenej B. V. s nožikom vyhrážal usmrtením takým spôsobom, že u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Na naplnenie objektívnej stránky trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona postačuje, aby vyhrážky boli spôsobilé vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu, t.j. vyšší stupeň tiesnivého pocitu z toho, čím sa poškodenej vyhráža. Dokonca dôvodná obava ani nemusí vzniknúť a z tohto pohľadu nie je vôbec dôležité, či by osoba vyhrážky aj uskutočnila. Súd vzhľadom na okolnosti, za ktorých k vyhrážkam došlo - predošlý fyzický atak, hádka za prítomnosti dieťaťa, použitie noža pri vyhrázaní - má za to, že vyhrážky mohli u poškodenej B. V. vzbudiť dôvodnú obavu.

Súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako spáchanie trestného činu závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, keďže podľa § 122 ods. 3 Trestného zákona sa zbraňou rozumie každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším, teda zbraňou je určite v tomto zmysle aj nožik.

Pri uznaní viny vychádzal súd z výpovede poškodenej B. V., ktorá je podporená výpoveďami svedkov M. a R..

Poškodená V. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že obžalovaný na ňu vytiahol nôž a vyhrážal sa jej, pričom si vzhľadom na odstup času samotný skutok do podrobností nepamätala vrátane spôsobu, akými konkrétnymi slovami sa jej obžalovaný vyhrážal. Vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola na hlavnom pojednávaní následne prečítaná, s potrebnou určitosťou a do podrobností opísala konanie obžalovaného zo dňa 6.10.2011 vrátane vyhrážok zabitím a tiež priebeh hádky, ktorá vyhrázaníu predchádzala.

Súd vo vykonanom dokazovaní nezistil žiadny dôvod, prečo by si mala poškodená ohľadom priebehu hádky niečo vymýšľať, prečo by mala tvrdiť nepravdu ohľadom vyhrážania resp. tej skutočnosti, že obžalovaný vytiahol počas hádky nožik, a takto sa vystavovať nebezpečenstvu trestného stíhania.

Výpoveď poškodenej a jej obava z vyhrážok obžalovaného vyplýva aj z výpovedí policajtov, ktorí prišli do predmetného bytu hneď po skutku, svedkov M. a R., ktorí zadržali obžalovaného potom, ako im poškodená uviedla, že obžalovaný vytiahol nôž a vyhrážal sa jej zabitím, pričom poškodená im to uviedla z obavy zo správania obžalovaného až keď bola mimo predmetného bytu.

Taktiež zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby (č.l. 4) vyplýva, že obžalovanému bola obmedzená osobná sloboda pre podozrenie zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania.

Týmito vykonanými dôkazmi je vyvrátené aj účelové tvrdenie obžalovanému vedené snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, že nôž nevytiahol a poškodenej sa nevyhrážal.

Svedkyňa S. síce potvrdila výpoveď obžalovaného o tom, že sa poškodenej nevyhrážal a nevytiahol nôž, ale súd túto výpoveď vyhodnotil ako účelovú, vedenú snahou pomôcť obžalovanému, keďže svedkyňa je matkou obžalovaného a hlavne boli rozpory medzi výpoveďami obžalovaného a jeho matky o priebehu skutku, teda v tom, čo konkrétne predchádzalo tomu, že poškodená opustila byt, keďže

- obžalovaný vo výpovedi uvádzal, že si šiel vybrať z vrecka nohavíc zapalovač, načo poškodená začala kričať, že je žiarlivý a či mu šibe, následne obžalovaný priskočil k nej, vedľa nej bol na kuchynskej linke pootvorený šuflík a on s ním treskol, načo poškodená vyšla z kuchyne von na chodbu a začala kričať, matka vytiahla mobil a zavolała políciu,
- svedkyňa S. uviedla, že obžalovaný stál pri kuchynskej linke, kde boli zásuvky s kuchynskými pomôckami ako príbor, varechy a obžalovaný na poškodenú naliehal, kde bola a prečo bola v tom byte, že on o tom vie, poškodená nepríčetne kričala, obžalovaný tiež kričal, nevedel ju prekričať, pamätá si, že otvoril zásuvku, kde sú uložené iba príbory, strčil tam nos, lebo zle vidí a niečo tam hľadal a potom ju prudko buchol naspäť a vykročil proti poškodenej, aby bola ticho a keďže svedkyňa stála medzi obžalovaným a poškodenou, tak nemohol k nej prejsť, takže išiel okolo stola, poškodená potom s krikom utekala na chodbu a na tej chodbe svedkyňa zavolała políciu, pričom obžalovaný nevytiahol z vrecka nohavíc počas hádky s poškodenou nejaký predmet, nemal ani čas, že by si siahol do vrecka.

Navyše ohľadom časti výpovede svedkyne S. na hlavnom pojednávaní, kde uvádzala dôvod zavolania polície zlú starostlivosť poškodenej o dieťa s tým, že využila k tomu hádku medzi obžalovaným a poškodenou, je zásadný rozpor s jej výpoveďou v prípravnom konaní, kedy uvádzala ako dôvod, prečo zavolała políciu, tú skutočnosť, že sa bála, aby sa tam niečo vážne nestalo.

K tomu súd uvádza, že samotná svedkyňa S. uviedla, že to bola ona, kto volala políciu, pričom ako matka musela vedieť, že obžalovanému plynie skúšobná doba podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, teda súd má za to, že musela v byte nastať nie obyčajná hádka, ale muselo dôjsť k niečomu závažnejšiemu, keď matka obžalovaného, napriek jeho predošlému odsúdeniu a plynutiu skúšobnej doby, zavolała políciu.

Navyše aj vyjadrenie svedkyne S. na hlavnom pojednávaní o priebehu výsluchov na polícii, kedy uviedla, že na polícii vypovedala v prítomnosti poškodenej a keď mala vypovedať poškodená, tak poškodená vstala, išla k policajtky, niečo jej povedala a svedkyňu vykázali z miestnosti počas celého jej výsluchu, nemá oporu vo vyšetrovacom spise, keďže z neho vyplýva, že najprv vypovedal obžalovaný, následne poškodená a až ako posledná svedkyňa S..

Po vykonanom dokazovaní súd oproti obžalobe upravil vymedzenie skutku tak, aby bolo v súlade s vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní a upravil jednak čas, kedy došlo ku skutku, jednak spôsob vyhrážania obžalovaným smerom k poškodenej.

Pokiaľ ide o formu zavinenia, obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm.a) Trestného zákona, keďže chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť resp. ohroziť záujem chránený Trestným zákonom. Závažnosť konania obžalovaného súd hodnotil podľa kritérií uvedených v § 10 ods. 2 Trestného zákona, pričom obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane jednotlivca pred závažnými vyhrážkami.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere súd vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona a z účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, pričom po zohľadnení závažnosti činu pre spoločnosť, spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, príťažujúcich okolností (bol už za trestný čin odsúdený), poľahčujúcich okolností (nebola zistená) a osoby obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, súd obžalovanému uložil peňažný trest vo výmere 450 eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov.

Pri určení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo skutočností, že skutok sa stal ešte v roku 2011 a hoci v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, došlo k osvedčeniu obžalovaného, obžalovaný nemá žiadny iný záznam v registri trestov a v registri priestupkov (navyše z lustrácie v evidencii Ministerstva spravodlivosti SR vyplýva, že ani nie je na obžalovaného podaná v inej veci obžaloba, č. I. 200), teda súd mal za to, že vzhľadom na odstup času od spáchania

skutku, charakter spáchaného skutku, okolnosti, za ktorých k nemu došlo a na osobu obžalovaného, považuje za dostatočné a spravodlivé z pohľadu účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona uloženia peňažného trestu, ktorý určil vo výške 450 eur, t.j. približne vo výške dvojnásobku mesačného príjmu deklarovaného obžalovaným a takto uložený trest zodpovedá v celom rozsahu hľadiskám či už individuálnej prevencie alebo generálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na Okresnom súde Bratislava II v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.